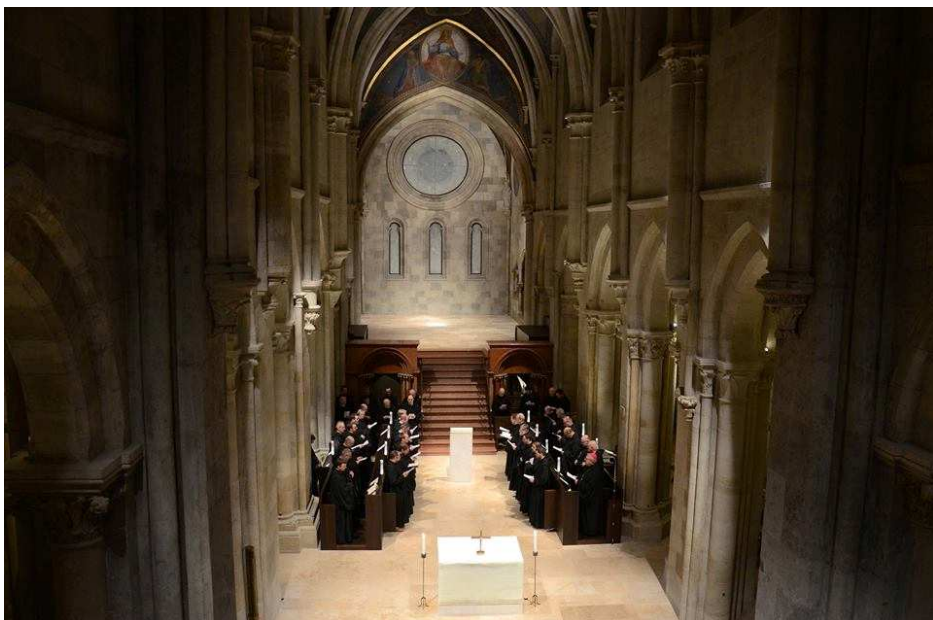

A pannonhalmi Monostor hódol az alapító Szent Király előtt!

A Szimfónia Nyugdíjas Egyesület hírlevele

2017. augusztus 5/8

3680 Encs, Váci Mihály út 36. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

*Ferenc pápa beszéde az úrangyala elimádkozásakor
2017. augusztus 15.*

***Az alázatos embernek van hatalma,
mert teret ad Istennek***

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Ma, a Boldogságos Szűz Mária mennybevételének főünnepén az evangélium azt a fiatal názáreti lányt mutatja be, aki az angyal híradása után sietve elindul, hogy Erzsébet közelében lehessen, aki csodás terhességének utolsó hónapjaiban jár. Amikor megérkezik, azokat a szavakat hallja Erzsébet ajkáról, amelyek később az üdvözlégy imádság részévé váltak: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse” (Lk 1,42). Valóban, a legnagyobb ajándék, amelyet Mária Erzsébetnek – és az egész világnak – ad: Jézus, aki már ott él benne, és nem csak úgy él, hogy a hit és a várakozás rá irányul, mint sok ószövetségi asszony esetében, hanem Szűz Máriától Jézus emberi testet vett fel, üdvözítő küldetése számára.

Erzsébetnek és férjének, Zakariásnak a házában, ahol korábban a gyermektelenség miatt szomorúság uralkodott, most egy születőben lévő gyermek feletti öröm van: ez a gyermek lesz a nagy Keresztelő János, a Messiás előfutára. Mária érkezésekor pedig túlcserél és felfakad az öröm a szívéből, mert Jézus láthatatlan, de valóságos jelenléte értelmet ad mindennek: az életnek, a családnak, a nép megmenekülésének... mindennek! Ennek a teljes örömnak ad hangot Mária ajka abban a Lukács-

evangéliuma által ránk hagyományozott, csodálatos imában, amelyet latin kezdőszaváról Magnificatnak nevezünk. Ez az ének Istent dicséri, aki nagy dolgokat művel olyan alázatos, a világ előtt ismeretlen emberek által, mint Mária, mint az ő jegyese, József, vagy olyan eldugott, kis helyiségekben, mint Názáret, ahol ők élnek. Nagy dolgokról van tehát szó, amelyeket Isten alázatos emberekkel vitt végbe, olyan nagy dolgokról, amelyeket az Úr az alázatosakkal művel a világban, mert az alázat olyan, mint az üresség, mely teret ad Istennek. Az alázatos embernek van hatalma: épp azért, mert alázatos, nem azért, mert erős. Ez az alázatos embernek és az alázatnak a nagysága. Szeretném megkérdezni tőletek – és magamtól is –, de nem kell hangosan válaszolnotok, mindenki szíve mélyén válaszoljon erre a kérdésre: „Milyen az én alázatom?”

A Magnificat az irgalmas és hűséges Istenről énekel, aki üdvözítő tervét a kicsinyekkel és a szegényekkel valósítja meg, azokkal, akik hisznek őbenne, akik bíznak az ő szavában, mint Mária. Erzsébet így kiáltott fel: „Boldog vagy, mert hittél” (Lk 1,45). Jézus Mária általi érkezése nemcsak az öröm és a testvéri közösség légkörét teremtette meg, hanem a hit légkörét is, amely reményhez, imához, dicsérethez vezet.

Szeretnénk, ha mindez napjainkban is megtörténne otthonainkban. A mennybe felvett Boldogságos Szűz Máriát ünnepeelve azt szeretnék, hogy ő még egyszer hozza el nekünk, családjainknak és közösségeinknek azt a hatalmas ajándékot, azt az egyedülálló kegyelmet, amelyet mindig és minden más kegyelmet megelőzően kérnünk kell, még ha ez utóbbiakat annyira szívünkön hordozzuk is: azt a kegyelmet, amely maga Jézus Krisztus!

Jézust elhozva, a Szűzanya nekünk is új, jelentésben gazdag örömet hoz; elhozza nekünk azt az új képességet, hogy hittel tudjuk megélni a legfájdalmasabb és legnehezebb időszakokat is; elhozza az irgalmasság képességét, hogy megbocsássunk egymásnak, megértsük és támogassuk egymást.

Mária az erény és a hit példaképe. Ma, amikor őt, a mennybe felvett Szűzanyát szemléljük, földi életútjának befejezésekor, köszönetet mondunk neki, amiért mindig előttünk jár az élet és a hit zarándokútján, ő az első tanítvány. Kérjük tőle, hogy őrizzen és támogasson minket, hogy hitünk erős, örömteli és irgalmas hit legyen! Kérjük, hogy segítsen minket szentté válni, hogy egy napon találkozunk majd vele a mennyországban!

*Fordította: Tőzsér Endre
Forrás: Vatikáni Sajtóközpont
Magyar Kurír*

Az egyik legismertebb népénekünk a magyar szenteket sorba vevő, „Isten, hazánkért térdelünk elődbe” kezdetű ének. Mentess Mihály papköltő eredetileg négy versszakos költeményét három további versszakkal bővítették ki augusztus 20-ra készülve Pannonhalmán.

*Isten, hazánkért térdelünk Elődbe.
Rút bűneinket jószággal főd be.
Szent magyaroknak tiszta lelkét nézzed,
Érdemét idézzed.*

*István királynak szíve gazdagságát,
Szent Imre herceg kemény tisztaságát,
László királynak vitéz lovagságát,
Ó, ha csak ezt látnád!*

*Szent Adalbertnek közbenjárására
Első apátunk, Asztrik példájára
Mór püspökünknek szent imái által
Jussunk mennyországba!*

*Szent Günter szívét lángra Te gyújtottad.
Szent Szórád-Andrást magányba Te hívtad.
Gellért hajóját tenger viharában
Te hoztad hazánkba.*

*Szent Erzsébetből hős szeretet árad.
Margit imái vezekelve szállnak.
Minket hiába, Uram, ne sirasson
Áldott Boldogasszony.*

*Erdélyt vezettet Márton Áron útján,
Sára testvérrel álltál Duna partján,
Gyöngéket védtél Apor püspökünkkel,
Minket most se hagyd el!*

*Ránk bűnösökre minden verés ráfér,
De könyörögnek ők Magyarorszáért.
Hadd legyünk mink is tiszták, hősök, szentek:
Hazánkat így mentsd meg!*

Forrás: Pannonhalmi Főapátság